

Від адміністрації. Просимо о відновленні
редплати на четвертий квартал, згл. о вирівні
загальної передплати за другий піврік. — Н
адреса адміністрації: Львів, ул. св. Софії ч.
IX. книжка запізнила ся через затримане
граници.

ЗМІСТ:

Присвята Іванові Франкові	257
МИХ. ГРУШЕВСЬКИЙ: Сорок-	
літній подвиг	258
ОЛ. КОЛЕССА: Наукова діяль-	
ність Івана Франка	260
М. ВОРОНИЙ: Іванови Фран-	
кови (поезія)	268
М. ЄВШАН: Літературна твор-	
чість Івана Франка	269
ПЕТРО СТАХ: Чайка (вірш)	291
РОСТ. ЗАКЛИНСЬКИЙ: Іван	
Франко як публіцист	293
О. ОЛЕСЬ: На свій шлях. Етюд	317
М. ГРУШЕВСЬКИЙ: Після бал-	
канської війни	321
В. О'КОННОР - ВІЛІНСЬКА:	
У предсідателя (сцена на	
одну дію)	333
О. ОЛЕСЬ: Італійська ніч під-	
краєм (вірш)	343
НИЧИЙ: Скарга	344
С. ТОБІЛЕВИЧ: Житє Івана	
Тобілевича (Карпенка-Каро-	
го)	375
МИКОЛА ЗАЛІЗНЯК: З новій-	
шої літератури про націо-	
нальне питання	388
ГР. ЧУПРИНКА: Рондо	399
ЮР. СІРІЙ: Август Бебель	400
М. ЄВШАН: З приводу другого	
всеукраїнського зізду сту-	
дентства	404
ГРАЦІЯ ДЕЛЕДДА: Лихим шля-	
хом (далі)	410
Я. КРАЄВИЙ: Другий всеросій-	
ський з'їзд кооперативний у	
Київі	438
М. ДАНЬКО: Другий акт бал-	
канської трагедії	443
Бібліографія	451
Нові книжки	461
Зміст LXIII тому.	
Зміст X кн. ЛНВ.	
Оголошення.	

1913.

РІЧНИК XVI.

ТОМ LXIII.

КНИЖКА IX.

ЗА ВЕРЕСЕНЬ.

ЛІТЕРАТУРНО-

НАУКОВИЙ

ВІСТНИК

КІЇВ.

Друкарня І-ої Київської Друкарської спілки, Київ,

Трохсвятительська 5. Телсф. 1069.

КНИГАРНЯ Наук. Тов. ім. Шевченка

у Львові Ринок ч. 10,

має на складі всі українські видання, висилає всякі книжки
на всяких мовах скоро і точно.

ІЛЮСТРОВАНИЙ КАТАЛЬОГ

видань Видавничої Спілки, 1913, висилає на бажане за присланням
марки на 15 сот. (5 сот. на пошто і 10 сот. на „Рідину Школу“)

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

НОВИНИ.

АРТУР ШНІЦЛЕР: **ЛІТЕРАТУРА** Ціна 40 сот.

ОСТАННІ МАСКИ Ціна 30 сот.

Виданнє Товариства прихильників укр. літ., науки і штуки,
— продаеть ся в Книгарні Наук. Тов. імені Шевченка. —

НОВИНА.

ДР. ІВАН ФРАНКО: **ДАНТЕ АЛІГІЕРІ,**
характеристика середніх віків. Жите поета і вибір з його поезій.
Київ 1913.

Накладом Тов. прихильників української літератури, науки і штуки.
Ст. 246. 8°. Ціна 2'50 К., в оправі 3 К.

Склад в Книгарні Наукового Тов. ім. Шевченка.

НОВИНА.

ІВАН ФРАНКО: **ПРИГОДИ ДОН КІХОТЯ.**

Третье поправлене виданнє.
Накладом Укр.-руської Видавничої Спілки. Ст. VI+151. 8° Ціна 1 К.

Склад в Книгарні Наукового Тов. ім. Шевченка.

МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ.

ТІЖ ЗАБУТІХ ПРЕДКІВ.

ОНОВІДЛІННЯ.

(ЗМІСТ: Тіди забутих предків. Соц. Лист. Подарунок на іменини. Хвала житю. Коні
не вині. Що написано в книгу житя).

Виданнє Українсько-руської Видавничої Спілки. Ціна 1 К. 80 сот.

МИХ. ГРУШЕВСЬКИЙ.

Сороклітній подвиг.

В сороклітії великого подвигу, відданого народови, краеви, нації — честь і поклін!

Великій силі, невмирущій і непобідимій, як стихія, не стриманій перешкодами, незломаній ударами, незвязаній прикористями і розчаруваннями, болями й нещастями життя.

Великому духови, повному скарбів мисли і чутя, близкучому многогранному, відшліфованому на точилі вселюдської культури, що переломлював в собі все горе і муки, поривання і надії рідного життя.

Великому трудови, неустанному, кипучому, внутрішньою силою переповненому, широкому і ріжнородному без міри, як розбуджене жите приспаного народу, котрому служив.

По слову апостола він спішив віддати на будову його все що могло знайтись у його під рукою: чисте золото наукової мисли, дороже камінне натхнення, і камінь і дерево і тростину праці—навіть механічної, чорноробочої, невдячної, котрої не цурав ся також, не вважав для себе занадто низькою і непочесною, коли справа йшла про потреби рідного життя.

Повний почуття обовязку, тяжкого, гіркого, що вів його тернистими шляхами через хащі і заросли вікового перелогу приспаного народнього життя, він спішив окупити своєю працею і смілим пожертвованем те, що занедбане і утрачене було легкодушністю і пасивністю попередників.

Вдивлений в будуччину, він поривав за собою сучасників. Туту свого особистого життя розпускав в горі народу, накликаючи до солідарності жертв і страждань. І пісня його, повна безвихідного суму в сфері особистих почувань, звучала як похідний марш, як воєнний клич, коли він звертався до свого народу.

Все жите його і вся творчість були культом громадського і народного подвигу. В таємних сковках душі, в темних заглубинах минувшини, на картах історії нашого життя шукав він запопадливо того, що могло б підняти в громадянстві нашім самопочуття, настрій, енергію, потяг до труду і подвигу і віру в його успіх.

Довгим рядом в його творах поетичних і наукових проходять постаті подвижників праці, герой громадського обовязку, зворушені читача, вдаряючи в созвучні струни його душі, підіймаючи його настрій моральний і громадську енергію.

Але кінець кінцем для сучасного українського громадянина в сучасних обставинах трудно знайти сильніший приклад, яскравійшу постать, як самого сороклітнього подвижника. Сам він — се найцінніший, найвеличніший твір сеї кипучої, безмірно багатої сороклітньої творчості.

Всім малодушним, всім маловірним він міг би сказати: „А я?! чи тяжкі обставини, чи гірка історична спадщина, чи задушлива суспільна атмосфера сучасна перешкодили мені робити мою роботу, живе діло відродження? Чи зможуть супротивні сили згасити огонь в душі людини, раз розпалений ясно?“.

Воно горіло і горить — се полум'я труду і подвигу, тепер як і сорок літ тому. І ніякі сили не годні загасити його.

